

University of Groningen

Adolescent aggressive behavior

Sijtsema, J.J.

IMPORTANT NOTE: You are advised to consult the publisher's version (publisher's PDF) if you wish to cite from it. Please check the document version below.

Document Version

Publisher's PDF, also known as Version of record

Publication date:

2010

[Link to publication in University of Groningen/UMCG research database](#)

Citation for published version (APA):

Sijtsema, J. J. (2010). *Adolescent aggressive behavior: Status and stimulation goals in relation to the peer context*. [Thesis fully internal (DIV), University of Groningen]. [S.n.].

Copyright

Other than for strictly personal use, it is not permitted to download or to forward/distribute the text or part of it without the consent of the author(s) and/or copyright holder(s), unless the work is under an open content license (like Creative Commons).

The publication may also be distributed here under the terms of Article 25fa of the Dutch Copyright Act, indicated by the "Taverne" license. More information can be found on the University of Groningen website: <https://www.rug.nl/library/open-access/self-archiving-pure/taverne-amendment>.

Take-down policy

If you believe that this document breaches copyright please contact us providing details, and we will remove access to the work immediately and investigate your claim.

Downloaded from the University of Groningen/UMCG research database (Pure): <http://www.rug.nl/research/portal>. For technical reasons the number of authors shown on this cover page is limited to 10 maximum.

Dankwoord

Het schrijven van een proefschrift is vergelijkbaar met een lange reis. De bestemming is enigszins bekend en vaak heb je ook een soort van routebeschrijving tot je beschikking, maar de weg naar de bestemming ontvouwt zich geleidelijk en is zelden direct. Zo zijn er vele zijpaden, omwegen, en tweesprongen op weg naar je eindbestemming. Nu ik bij de eindbestemming ben beland, is het goed om eens terug te kijken naar hoe de reis is verlopen. En wie stonden me bij tijdens deze lange reis? Want zoals bij elke reis, zijn er bij het schrijven van een proefschrift talloze mensen die helpen, zowel praktisch als emotioneel.

De belangrijkste ondersteuning voor het schrijven van mijn proefschrift kwam uiteraard van mijn begeleiders. Sigi, hierbij wil ik je bedanken voor jouw ondersteuning in de afgelopen vier jaar. Altijd wist je me goed op weg te helpen bij het nadenken over interessante en relevante onderzoeksvragen. En, in de wanorde van onderwerpen en onderzoeksvragen wist je altijd het pad te ontwaren. Zelfs bij het laatste stuk van dit proefschrift wist je een helder kader voor de grote lijn in dit proefschrift te scheppen. Kortom, jouw theoretische ondersteuning is van onschatbare geweest tijdens deze reis.

Iemand de weg wijzen is één ding, maar iemand de juiste middelen verschaffen om de reis te maken is ook erg belangrijk. René, jouw statistische kennis, je pragmatische insteek en je bereidheid om mijn stukken altijd (en razendsnel!) van commentaar te voorzien waren erg belangrijk voor de totstandkoming van dit proefschrift. De samenwerking met jou verliep altijd soepel en op natuurlijke wijze. Ook zorgde jij er altijd voor dat je aio's actief het onderzoeksveld opzochten. Zo moedigde je mij aan om deel te nemen aan internationale conferenties, symposia op te zetten en om onderzoeken in te dienen bij toptijdschriften.

Sigi en René, jullie vulden elkaar naadloos aan en vormden dan ook een perfect begeleidingsteam. Ik heb veel van jullie geleerd over het doen van onderzoek, en jullie hebben ervoor gezorgd dat ik in toekomst wellicht wat eerder op het juiste pad zit.

De derde persoon die ik hier wil bedanken, is voor mij als een derde begeleider geweest. Harriëtte, hoewel je wat later ten tonele verscheen tijdens deze reis, heeft jouw inbreng een grote impact op de koers van dit proefschrift gehad. Een scriptieonderzoek dat wij gezamenlijk begeleidden, was zo'n zijweggetje dat uiteindelijk een van de belangrijkste wegen naar de eindbestemming is geweest. Niet alleen weet ik nu wat het verschil tussen PEP en LVET is, maar ook heb ik veel van je geleerd over het schrijven (en vooral het weglaten van stukken tekst) van een wetenschappelijk artikel. Daarnaast vond ik de samenwerking met jou altijd zeer prettig, grappig en stimulerend. Ook al zijn we het niet altijd eens over de lengte van de discussie...

Furthermore, I would like to thank all the co-authors that helped me in the process of finishing this dissertation. First of all, I'd like to thank Christina for being a great support for chapter two. Kiitos paljon! Second, I'd like to thank Tiina, Todd, and Patty. I had a great time in Kansas and very much enjoyed our collaboration. Third, I want to thank Annie and Erin.

Your positive attitudes and willingness to help made me immediately feel at home in Burlington. Never did writing up a paper go so fast!

Een ander zijweggetje op het pad van het schrijven van deze dissertatie zijn de conferenties en de werkweken in Toscane. Hierbij wil ik alle Toscane-gangers graag bedanken voor hun vriendschap, tips, inzicht, gezelligheid en te veel Toscaanse wijn.

Tijdens mijn promotie heb ik ook gemerkt hoe belangrijk een goede werkomgeving is. Daarom kan ik mijn mede-aio's en collega's niet genoeg bedanken voor de leuke tijd die we hebben gehad: bedankt voor de leuke lunches, gesprekken en feestjes. Mede dankzij jullie waren het vier mooie jaren! Drie collega's wil ik hier graag nog speciaal bedanken. Tobias en Gijs, ik ben blij dat ik twee jaar lang met jullie een kantoor heb mogen delen. Lea, jou ben ik de meeste dank verschuldigd. Naast collega ben je ook ruim drie jaar lang mijn partner geweest. Hoewel onze wegen nu gescheiden zijn, ben ik blij dat ik je heb leren kennen en ben ik je erg dankbaar voor je steun, vertrouwen en liefde in de jaren dat we samen waren.

De weg naar dit proefschrift was lang en soms zwaar, maar gelukkig waren er altijd mijn vrienden en familie die voor de nodige afleiding zorgden. Erik en Anu, gezellig waren de etentjes, het klussen aan jullie huis en uiteraard de MMA-trainingen, Belgische biertjes en snoeiharde folk-metal. Ook de bands waren een goede afleiding van het academische werk en wat is er nu mooier dan muziek maken met een paar vrienden? *Latchkey* en *Unamused* bedankt voor de goede muziek! Erik en Arne, is het alweer tijd voor pzz + bier? DDAY-ers: game on!

As lêste wol ik hjir graach myn famylje tanken. Herre, er is altijd tijd voor een 'n bakkie op de fac. Hedwich en Nynke, al sjogge wy mekoar tsjinwurdich net mear sa faak, eltse kear as wy mekoar wer treffe fielt it oft er gjin tiid foarby gien is. Heit en mem, tanke dat jim der altyd foar ús binne.